

Deregulering og byrder betyder omsat til jævnt dansk, at regler, som V og K ikke bryder sig om politisk, skal væk, men det er jo langt fra det samme som at skabe administrativt bedre vilkår for erhvervslivet.

Det interessante er: Hvad er det, V og K vil af med af regler? Her er forslagene nemlig meget lidt konkrete. Er det skatter og afgifter for erhvervslivet? Er det miljø- og arbejdsmiljøregler? Er det lønmodtagernes rettigheder og indflydelse? Er det de administrative opgaver, landmænd har for at hente EU-tilskud på landbrugsordningerne, eller er det, som Landsbladet skrev i sit seneste nummer, årsregnskaber og momsafregninger, indberetninger til Danmarks Statistik, gødningsregnskaber, sprøjtejournaler eller medicinregnskab, der skal dereguleres eller fjernes?

Svarene blafrer noget i vinden i forslagene, men det er måske udtryk for, at det kniber for forslagsstillerne at komme med konkrete forslag, fordi regeringen i forvejen gør et seriøst stykke arbejde for at tage fat på opgaven.

Et moderne velfungerende velfærdssamfund, der aktivt ønsker at være med på det europæiske og globale marked, kræver et stærkt erhvervsliv, der har klare spilleregler og gode rammebetingelser. Det skabes ikke gennem færre eller ingen regler.

Hvis alt ikke kun handler om at tjene penge, men også om, at erhvervslivet har et ansvar i forhold til miljøet, forbrugerne, den sociale udvikling, skal opfylde etiske krav og være til gavn samfundsmæssigt generelt set, kræver det ikke færre, men bedre regler.

Globaliseringen og medlemskabet af EU medfører også flere regler, men samtidig også mere fair og klare spilleregler for et lille lands erhvervsliv, som hermed for Danmarks vedkommende får adgang til et langt større marked end det danske.

Fra socialdemokratisk side gør vi en stor indsats for, at der er tale om bedre og klarere regler og lovgivning, og at administrationen heraf bliver så enkel som mulig for såvel små, mellemstore og store virksomheder, så de har bedst mulige vilkår i konkurrencen med andre landes erhvervsliv.

Det fører de tre beslutningsforslag ikke til. Fra socialdemokratisk side skal vi derfor afvise alle tre forslag, fordi vi er uenige i deres mål, indhold og negative konsekvenser.

Svend Erik Hovmand (V):

Bedre lovkvalitet stod øverst på dagsordenen ved den konference, der indledte denne folketingssamling. Færre administrative byrder står øverst på dagsordenen, når vi indleder mødeaktiviteten i dag. Bedre lovkvalitet og færre administrative byrder er to sider af samme sag.

I befolkningen er der fuld forståelse for, at vi skal have love, som regulerer vores samfund, men der er absolut ingen forståelse for, at vi her i huset laver love, som er unødigt besværlige at administrere. Det er dårlig lovkvalitet.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, spurgte for et øjeblik siden om, hvad det er for nogle områder, vi vil deregulere. Jeg skal nævne en række af dem.

Lad mig bare her fremhæve et enkelt. Jeg vil gerne sige, at mange lønmodtagere ikke kan forstå, hvorfor en ganske almindelig lønseddel skal være så kompliceret, at mange må opgive at finde ud af, om den er regnet korrekt ud. Da hr. Poul Nyrup Rasmussen trådte til som statsminister i januar 1993, var der tre lønrelaterede poster på en lønseddel, og i dag er der 23. I hele den periode har statsministeren og skiftende erhvervsministre talt om at reducere de administrative byrder, men jo mere de har talt, jo flere byrder er der kommet.

For 2 år siden offentliggjorde regeringen en uvildig undersøgelse, der viste, at det administrative bøvvl belaster erhvervslivet med 22 mia. kr. om året. For kort tid siden kom den nuværende erhvervsminister med en ny undersøgelse, som Folketinget havde bedt hende om, om, hvordan udviklingen så var gået, siden man fik præsenteret det gigantiske milliardbeløb. Men ministeren kom ikke med noget tal. Hun erkendte, der havde været en stigning i byrderne, men regeringen havde, formentligt af bekvemmelighedsgrunde, fundet ud af, at sådan noget kan man overhovedet ikke sætte tal på.

Da erhvervsministeren hed fru Mimi Jacobsen kunne det godt lade sig gøre, men nu kan det pludselig ikke lade sig gøre at sætte tal på. Vi har imidlertid tilladt os at regne på de ekstra byrder, der er kommet til, og vi har holdt os præcis til de forudsætninger for timelønssatser, som lå til grund for den tidligere undersøgelse på de 22 mia. kr.

På den baggrund når vi frem til, at der er sket en markant stigning. Vi taler om milliardbeløb, som skal lægges oven i de 22 mia. Vi taler om 7,4 mio. timers ekstra arbejde. Det er regningen for det sidste folketingsår, når det drejer sig om